

PRZEWODZENIE (3) *sb n*

Pierwsze i drugie e oraz o jasne.

sg *G* przewodzenia (2). \diamond *D* przewodzeniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu s.v. przewieść.

1. *Prowadzenie na inne miejsce; przenie: kierowanie się czymś w postępowaniu (1)* : Non mediocre telum ad res gerendas fama, Nie puł rzeczy yeft mieć dobrą sławę ku przewodzeniu. *Mqcz* 213c.

2. *Dominująca pozycja w jakiejś społeczności (2)* :

przewodzenie nad kim (1): Ieśliż tedy [*Chrystus*] [...] nie dopuŹczał im [*swoim uczniom*] nád inŹzymi zwierzchności sobie przywłafzcząc: coŹ rzeczemy Źeby im drugich przeŹlądowć/ potwarzć/ ofkarŹć/ mordowć [...] dopuŹzczć miał? A zaŹby im dćleko wićcey nie dopuŹcił był nád Fćryzeufzmi y Sćdukieufzćmi/ głównymi Źwymy nieprzyacićly/ przewodzenia/ pomŹty/ y ićkć znćcznć cudowć plagć pokarćnia [...] *CzechEp* 28.

Wyrażenie: »pragnienie przewodzenia« (1): Bo ć ktore moŹe być okrutnieyŹe pćnowćnie/ ktore tyrćńŹtwo ŹroŹŹe/ ićko gniew/ waŹń/ zćiĆtrzenie/ nieukrocone poŹćdliwoŹci/ prćgnienie przewodzenia y chćci nieprzyŹtoyne [*libidinum et illegitimorum appetituum*] *ModrzBaz* 27.

Synonim: 2. przodkowanie.

Cf **PRZEWODZIĆ**

AKł (MPi)